

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 45) findes i tidenden sp. 1239, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 853).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Orla Møller: Ved lovforslagets første behandling gav jeg udtryk for socialdemokratiets principielle tilslutning til de tanker, som var baggrunden for det. Efter arbejdet i udvalget er vi i endnu stærkere grad overbevist om, hvor velafbalanceret og rimeligt dette lovforslag er, og jeg skal derfor på socialdemokratiets vegne give tilslutning både til ændringsforslaget og til lovforslaget i dets helhed.

Burgdorf: Det er ikke de store og skelsættende ændringer, man er nået frem til ved udvalgsarbejdet om dette lovforslag. Der har flere gange været tilløb til, at man kunne nå til enighed om efter min opfattelse gode og positive ændringer af lovforslaget, men det lykkedes altså ikke. Derfor må vi tage ministerens lovforslag, som det er fremsat. Det gør vi da også gerne i håb om, at disse ting kan blive gennemført ved en anden lejlighed.

Det, der vel nok har voldt de største vanskeligheder at nå til enighed om i udvalget, er problemet angående de såkaldte rådighedsbeløb. Allerede ved første behandling her i salen den 14. november 1969 på-

pegede mit partis daværende ordfører det fornuftige i at løfte udgifterne til kirkebladene ud af rådighedsbeløbene og lade denne udgift optræde som en konto på menighedsrådenes budget. Herved bliver rådighedsbeløbene måske reduceret fra de 3.000-10.000 kr. til 2.000-8.000 kr., som kunne anvendes af menighedsrådene til deres egentlige og naturlige formål. Det har man fra socialdemokratiet altså ikke ment at kunne gå med til, derfor er der ingen enighed om det, og enighed har man jo altid stræbt efter i den kirkelige lovgivning — af hvilken grund står for mig egentlig ikke helt klart.

Det er efter min opfattelse en god ting, at ministeren efter dette lovforslag får mulighed for at ændre maksimumsbeløbene i takt med prisudviklingen, altså en faktisk pristalsregulering. Derimod er jeg ikke nær så begejstret for den passus i lovforslaget, som siger, at den til enhver tid værende kirkeminister kan bestemme, til hvilke formål disse rådighedsbeløb kan anvendes. Hvor udmærket kirkeministeren ellers måtte være, forekommer der mig at være noget barnepigeagtigt i dette. Lad dog menighedsrådene selv på demokratisk vis klare disse ting. Det gamle ord, at med frihed følger ansvar, gælder også her.

Jeg beklager, at vi ikke i udvalget er nået længere med disse ting, men samtidig må jeg sige, at under de givne forhold kan mit parti gå ind for lovforslaget.

Evan Jensen: Dette lovforslag om ændring af menighedsrådsloven har fået en meget grundig udvalgsbehandling. Vi behandlede det jo også i forrige samling. Jeg tænker her på spørgsmålet om det såkaldte rådighedsbeløb.

Forslaget er jo fremsat for at give menighedsrådene større dispositionsfrihed. Rådighedsbeløbet har gentagne gange været til behandling her i folketinget, siden det første gang blev indført i 1949, sidst var vel i 1967, hvor det blev fastsat til maksimalt 3.000 kr., dog, hvor forholdene taler derfor, maksimalt 10.000 kr. Beløbet kan anvendes til lokale kirkelige opgaver, som det findes rimeligt at præsten og menighedsrådet i forening søger gennemført. Rådighedsbeløbet er hovedsagelig gået til udgifter i forbindelse med befordring af gamle og svagelige til guds-